

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 35 Cts

ZESDE JAARGANG

11-10-51

KUIFJE

41

LIJFBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Lees in dit nummer ons kort verhaal :

DE MIJNRAMP

REDING

IK KLIK NIET

DE deur van het politiebureau werd opengegooid en twee jongens, tussen tien en twaalf jaar, werden binnen geleid door twee agenten. De eerste dienaar der wet was groot en streng, de tweede zag er veel gemoedelijker uit en het was dan ook aan hem dat ik vraag stelde :

— Wat hebben die jongens uitgehaald ?

— Ze hebben in het bos een paar bomen omgehakt, te takken er afgekapt en een prachtige blokhut gebouwd. Ze speelden misschien « schipbreukeling op een verlaten eiland » ! Kort en goed toen wij verschenen stoven die knapen natuurlijk in alle richtingen. De jongste, die kleine zwartkop hier, die het huilen nader staat dan het lachen, struikelde en viel. De oudste, de jongen naast hem, liep naar hem toe en hielp hem overeind. En het is zo dat we van heel de bende alleen deze twee bij de kraag konden vatten. Ja, ze kunnen veel vlugger lopen dan wij !

Toen was het de beurt aan de twee knapen. Wat de commissaris gevraagd of gezegd heeft, heb ik niet gehoord, maar toen de jongens met rood gezicht weer buiten liepen, vertelden ze me, dat de commissaris de namen van hun kameraden had gevraagd. De jongste zou ze, van grote schrik, misschien wel gegeven hebben, maar de oudste had hem het woord afgesneden met een kort en kranig :

— Wij klikken niet !

Ten slotte had de commissaris hen laten gaan met de traditionele woorden :

— Goed voor één keer, maar dat ik jullie hier niet meer weerzie, begrepen !

Bomen omhakken, het natuurschoon vernielen mag natuurlijk niet en de jongens wisten dat heel goed, maar moeten we hier het moedig gedrag van de twee bij - de - kraag - gevatte niet bewonderen ? Ik meen het wel.

Kuifje

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. : 1906.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc. — *Drukkerij* : C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

ABONNEMENTSPRIJZEN	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Een los nummer	6.— fr.	7.— fr.
Ab. drie maanden	70.— fr.	80.— fr.
Ab. zes maanden	135.— fr.	155.— fr.
Ab. één jaar	265.— fr.	300.— fr.

KUIFJE-HOLLAND — Goudse Singel, 76, Rotterdam. Tel. 29502 (vijf lijnen). Giro : 199.334. Abonnementsprijs : fl. 3.50 per kwartaal.

Onze Brievenbus

Luc Reynaert, Leuven. — Ben je weer naar school ? En gaat het ? Ik hoop dat je van je bezoek aan onze kantoren een goede indruk hebt bewaard. Ik was erg blij met je komst en hoop dat het niet de laatste keer was. Beste groeten.

J. van de Velde, Boom. — Hoe gaat het je ? Sedert mijn brief van Maart jl. heb ik niets meer van je gehoord en je lidkaart kon ik ook niet opsturen omdat het geld niet bijgevoegd was. Wil je daar voor zorgen ? Beste groeten ook voor je kozijn.

Bernard Steekers, Mechelen. — Ik wil je vandaag hier speciaal groeten omdat het reeds zolang geleden is dat ik nog iets van je hoorde. Lichtbeelden van Kuifje zijn niet in de handel.

Pieter Stappaers, Antwerpen. — Je foto wacht hier nog steeds op de 10 frs. die je zult sturen, nietwaar ? Wie geen abonnemen heeft, ontvangt de lidkaart na storting van 10 frs. Wil je dat vlug in orde maken, want ik zou je graag welkom heten in onze grote familie.

Ludo van Gavere, Mortsel. — Wanneer krijg ik weer eens een brief van je, Ludo ?

Ray Martens, Roeselare. — Je foto ligt nog steeds in mijn schuif te wachten op de 10 frs. die ik moet krijgen om je de gewenste lidkaart te kunnen opzenden. Ben je dat vergeten ? Hartelijke groeten.

Louis Geeroms, Lebbeke/Dendermonde. — Jongen, je moest me eens schrijven wanneer je geboren werd en dat zo spoedig mogelijk. Zonder deze datum kan ik je lidkaart niet opsturen ! Mag ik op je rekenen ? Hartelijke groeten.

Carl Vertongen, Antwerpen. — Hartelijke welkom in onze grote familie. Je lidkaart werd opgezonden en ik hoop dat het speciaal nummer naar je zin was. Schrijf het me eens, het zou me veel genoegen doen.

Fanny Rosseel, Aardenburg - Zeeland. — Je gedichtje op ons blad vind ik erg leuk maar spijtig genoeg ontbreekt de plaats om het te publiceren. Hartelijk dank en beste groeten.

Maria-Jeanne Wesemael, Sint-Gillis-Dendermonde, 145, Otterstraat, wenst te corresponderen met meisjes tussen tien en veertien jaar, die postzegels verzamelen. Zij heeft ook een Kuifjesclub voor meisjes gesticht. Al wie lid wordt van deze club kan gratis boeken ontlenen.

F. de Rom, Mechelen. — Dank voor je prettige brief. Het spijt me werkelijk dat we je nog steeds moeten teleurstellen. Nu, aan verhalen ontbreekt het zeker niet en ik ben er zeker van dat je ook Tijl Uilenspiegel graag zult lezen.

H. Verschueren Vilvoorde. — Dank voor je oprechte en klare mening over ons blad. Nu er weer nieuwe verhalen beginnen, wil je misschien wel eens schrijven wat je daarover denkt.

E. Ruythooren, Gent. — In de mate van het mogelijke zal ik je voldoening schenken maar vast beloven kan ik het niet. Je groeten heb ik overgebracht en alle tekenaars ware in hun schik met je mening over hun verhalen.

J. de Preter, Mechelen. — Je briefje in goede orde ontvangen en je mening omtrent ons blad vond ik zeer interessant. Schrijf me af en toe, dat doe me steeds genoegen.

Walter, Willem, Erik, Luc, Karl, Godelieve en Rita Leveugle, van Hoboken. — Hartelijk dank voor jullie lange, interessante brief. « Onze vissers en hun bedrijf » was een uittreksel uit een boek. Wanneer jullie heel het boek lezen, zullen jullie ook de gewesttaal van onze vissers begrijpen. Hartelijke groeten aan allemaal !

Daniel Lippers, Soest. — De scenario's worden meestal door de tekenaars zelf geschreven. Verhalen en scenario's die niet voor het blad bestemd zijn, worden niet geïllustreerd.

Evert de Jong, Den Haag. — Hartelijk welkom in onze grote familie ! Hoe je de rooster moet gebruiken schrijf ik je persoonlijk. Hartelijk dank voor je mening over ons blad.

Paul Briet, Apeldoorn. — Ja, « Beste **Kuifje** » mag je gerust schrijven; we zijn dan dadelijk vrienden. Om het blad regelmatig te ontvangen volstaat het een briefje te schrijven aan **Kuifje-Holland,** 76, Goudsesingel, Rotterdam, en Fl. 3.50 te storten op Giro : 199.334.

J. Oppers, Aalsmeer. — Hartelijk dank voor je brief en je mening voor ons blad.

H. van Loon, Arnhem. — Je uitvoerig schrijven deed me veel genoegen. We zullen in de mate van het mogelijke kronieken inlassen over vliegtuigen en auto's.

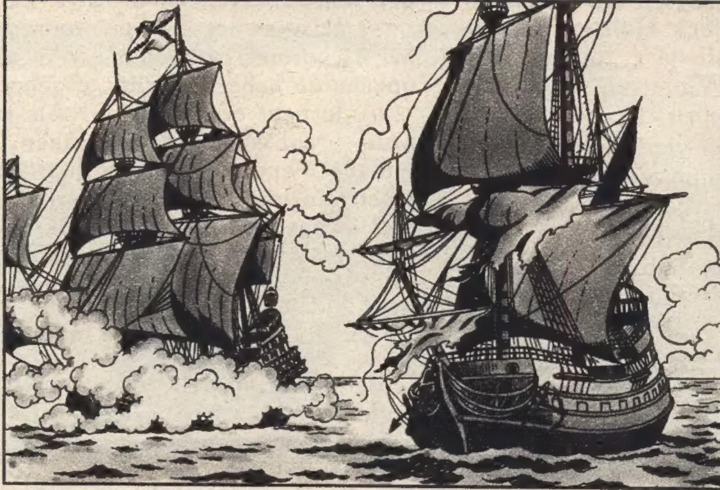
C. E. Terpstra, Amsterdam. — Uw vriendelijke brief hebben we aan onze vertegenwoordiger te Rotterdam overgemaakt en hij zal U zeker uitvoerig antwoorden.

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKST EN TEKENING DOOR BOB DE MOOR

De Oost-Indische Compagnie zendt drie schepen uit voor een reis om de wereld, met het doel nieuwe reiswegen te zoeken. De « Zeewolff » wordt door een Spaans schip aangevallen...

DE SPANJAARD SCHIET AL ZIJN STUURBOORD-STUKKEN LEEG OP HET HOLLANDS SCHIP EN WIL DAN VAN EEN GUNSTIGE WIND GEBRUIK MAKEN OM TE ZWENKEN EN ZIJN TEGENSTREVER DE VOLLE LAAG TE GEVEN UIT DE BAKBOORD-KANONNEN.

Maar de Hollandse kanonniers laten zich ook niet onbetuigd...

De Spanjaard wordt getroffen onder de waterlijn. Hij ziet van zijn eerste voornemen af en stevent naar het Hollands vaartuig met het voornemen het te enteren. De haakbusschutters op de dekken nemen elkaar nu onder vuur...

Uit de mastkorven werpen de Hollanders zware stenen naar de Spanjolen...

... die zich klaar maken om te enteren...

Ondertussen doen de dappere stuurman Joel en zijn mannen al het mogelijke om de Spanjaarden tegen te houden... De vijand is echter zo talrijk en valt zo hevig aan, dat de Hollanders op het punt staan het middendek te ontruimen.

Maar plots klinkt een donderende stem boven het krijgsrumoer uit...

(Wordt voortgezet.)

DE MIJNRAMP

HOE oud ben je? vroeg de ingenieur aan Peter Haringshell. Veertien jaar en zes maanden? Mooi, dan ga je met Jack Holmes naar beneden. Hij is een half jaar jonger, maar werkt hier reeds sedert vorige Winter. Je moet naar zijn raadgevingen luisteren, begrepen?

De kolenproductie van de mijnen van Lancashire was groter dan die van enige andere mijn van het Verenigd Koninkrijk, ook al verminderde de voorraad aanzienlijk.

Op een diepte van zes honderd yards heerst er een geweldige activiteit. De kolen, door de automatische boren losgemaakt, glijden hier langs de helling in de wagonnetjes, die hun vracht naar de liften voeren. Verder worden de galerijen steeds enger en de gewelven steeds lager. Alleen in de gang waardoor het treintje loopt kan men rechtop staan.

Jack en Peter staan in de galerij waar de trein loopt. Zij moeten de lege wagonnetjes onder een soort valluik plaatsen, waardoor de kolen rijzen, en de gevulde wagonnetjes tot aan het kruispunt van de hoofdgalerijen duwen. Het is daar, dat ze om het uur drie Poolse mijnwerkers ontmoeten die geen woord Engels verstaan. Ze heffen soms hun zwart gezicht op en knikken bemoedigend; Jack en Peter doen hetzelfde. De mijnwerkers, die boven hun hoofd, heel de dag onverpoosd de kolen uithalen, zien ze nog veel minder. Twee keer per dag zetten ze zich samen op de grond en eten hun brood bij het vale licht van hun mijnlantaarns. Deze lantaarns zijn dezelfde in alle mijnen en worden gesloten en geopend door de lampisten, die ze kuisen en met olie vullen. Jack Holmes zegt aan Peter dat het strikt verboden is die lampen te openen.

Ze bekvechten met de ernst van schooljongens...

— Gekheid! Waarom zouden we de vlam niet mogen aanwakkeren en de wiek kuisen als het nodig is?

— Ik weet het niet, antwoordde de flegmatieke Jack, het is formeel verboden. Wij mogen de lampen niet openen en hebben slechts te gehoorzamen!

— Je bent een bangerd! Als mijn lamp niet meer in orde is, zal ik ze zelf wel maken. Ze naar boven sturen om een nieuwe te krijgen duurt immers veel te lang. Je moet dan minstens drie kwart uur wachten, op die tijd heb je dat geval zelf voor elkaar gekregen!

— En als de ploegbaas je betrapt?

— Wees maar gerust, niemand zal het zien!

★

Peter Haringshell verkoos twee mijnwerkers boven de anderen. Ze waren beiden veertigers, vaders van een talrijk gezin en baptisten (een protestantse secte die de doop slechts bij volwassenen toelaat). De ene heette Charlie Cararmanak en was afkomstig uit het Land van Wales. Hij kon een klarinet nabootsen. De tweede was een Fransman, kwam uit het bekken van Saint-Etienne en heette Georges Monneville. De grootste pret beleefden die drie door mekaars boterhammen weg te gappen en dan de bekvechten met de ernst van schooljongens:

— Slokop, geef m'n spek terug dat je gestolen hebt, of ik hak je de oren af en eet ze op met een ajuin!

— Ik heb je spek niet gezien! Denk je dat ik het eten van zo'n barbaar uit Wales zou willen aanraken? Maar je spreekt over je spek om de aandacht af te leiden van de kaas die je uit m'n broodzakje gehaald heb, hé! Je bent wel slim, maar dat pakt niet, hoor!

— Je kaas? heb ik niet gezien! Die kikkereter heeft er zich op neergezet. Bezie zijn broek maar eens!

— Och, idioot, ik heb eenvoudig een stuk krijt vermorzeld.

Soms wierp Peter zich op de twee forse mijnwerkers en ze stoeiden dan even. In zeven haasten werden de boterhammen binnengewerkt en steeds verdeelden ze hun rantsoen zodanig, dat de andere er het meest kon van genieten. Ze vertelden grappen en scholden over en weer terwijl de andere mijnwerkers hun brood in stilte kauwden en de drie lustige schelmen soms even aankeken.

Vriendelijke woorden werden er tijdens het werk niet gewisseld wel gescholden en gevloekt en een buitenstaander zou daaruit hebben afgeleid, dat ze mekaar noch horen noch zien konden. Niets was echter minder waar. Ze hielden veel van elkaar.

Op een Zondag, het was feest in de wijk, ging Peter met zijn moeder naar de tempel en ontmoette drie mijnwerkers waaronder Charlie van Wales. Deze deed net alsof hij Peter niet zag en de jongen vond dat heel normaal.

Het was twee dagen nadien dat Peter zijn mijnlamp opende... Hoe hij daartoe kwam? Hij duwde de lege wagonnetjes, terwijl Jack het valluik opende. Enkele meters voor de grote galerij liep er een kleine helling naast het spoor en van hieruit sprongen de jongens heel dikwijls op de wagentjes, deels om hun vaart te remmen, deels omdat ze graag met het gevaar speelden.

(Zie vervolg in dit nummer.)

Het Sterrenvaandel

Washington heeft eindelijk de overwinning behaald en hij keert naar huis terug. De binnenlandse troebelen worden ernstiger en het Congres roept nogmaals de hulp in van Washington...

Enkele dager later wordt de eerste president van de Verenigde Staten te Philadelphia triomfantelijk gehuldigd.

HIJ LEGT ZIJN AMBT VRIJWILLIG NEER. JOHN ADAMS, ZIJN VRIEND, WORDT DE TWEEDE PRESIDENT VAN DE U.S.A. OP ZIJN TOCHT DOOR DE HOOFDSTAD WORDT WASHINGTON DOOR DE ONTROERDE BEVOLKING EEN LAATSTE MAAL TOEGEJUICHD.

De Britse vloot, die vóór Brest ligt, brengt een eresaluut aan de afgestorvene en de Franse vloot hijst het rouwvaandel.

Het schoonste monument is echter het werk dat Washington zelf verricht heeft. Hij verenigde de Staten van Noord-Amerika en lei de eerste steen van de opgang en de welvaart van de U.S.A.

Het PLATINA-BEELDJE

Colerette, de detective, wordt dringend naar hotel Imperial geroepen. Men wil de Platina-Kat van ras Lipari-Mahonen, die hier zijn intrek genomen heeft, stelen...

We zullen de gebeurtenissen even samenvatten, zei Colerette.

In het geheim cabinet van de Ras waren bijeengekomen : de Ras, de kamerheer, de secretaris, de directeur van het hotel, de loopjongens van de verdiepingen van de Ras, Marina, Jaak en hun oude huishoudster.

— Dus, om samen te vatten, herhaalde de detective, voor een man met hersens bestaat er omtrent de aard van de gebeurtenissen, die zich in dit appartement afspeelden geen twijfel. Een internationale dievenbende heeft het op de Platina-Kat gemunt. Deze bende heeft belangrijke en gevaarlijke medeplichtigen; ze zijn hier aan het werk geweest en ik heb hun laatste opzet kunnen verijdelen. Ik zie me verplicht u allen te verdenken, met uitzondering van Zijne Hoogheid de Ras, natuurlijk !

Na deze verklaring ontstond er een ijzige stilte. De twee hoogwaardigheidsbekleders bogen het hoofd.

— Dit neemt niet weg dat ik uw hulp nodig heb om deze nacht de wacht te houden, vervolgde Colerette. Ik voel dat onze tegenstrever nog vóór het dag wordt een grootscheeps offensief zal ontketenen. We zullen onze gevechtsposten innemen, zodra Zijne Hoogheid te bed is.

Met de revolver in de hand, liep hij naar de kamer...

Lipari Mahonen sliep in een grote kamer die grensde aan zijn geheime cabinet. Rond het bed stond een tochtscherm uit fijn hout waarop een Abessijns schilder het panorama van een leger te velde had gepenseeld.

Te midden van de weelde en het modern comfort bleef de hertog van Groot-Galantia trouw aan de voorvaderlijke tradities, volgens dewelke de hoofdman temidden van zijn soldaten moest slapen.

Alle leden van het gezelschap maakten de drie kleine buigingen en de Ras ging begeleid van Jocast naar zijn kamer. De kinderen en de huishoudster logeerden in het kleine salon dat Colerette, uit voorzichtigheid, op het laatste ogenblik afsloot. De hoogwaardigheidsbekleders bleven met de detective in het geheim cabinet en de loopjongens moesten de wacht optrekken bij de trap om ieder gevaar van buiten de pas af te snijden.

Tegen middernacht was het licht in het appartement gedoofd, behalve een nachtlamp in de kamer van de Ras en een staanlamp die tegen de glazen juwelenkast was geplaatst. Af en toe hoorde men het gesnurk van de oude huishoudster, het enige geluid dat de diepe stilte, die alom heerste, verbrak.

Jaak had zich omgedraaid op zijn divan. Hij lag nu met zijn hoofd aan het voeteinde om iets dichter bij de divan van Marina te komen.

— Heb je de dief gezien ? vroeg hij stil aan Marina.

— Ik heb hem gezien.

— Zou hij deze nacht zijn slag slaan ?

— Ik veronderstel het.

— En reken je op « Slaat-er-naast » om hem de voet dwars te zetten ?

— Helemaal niet, broertje.

— En denk je dat je broertje, rekening houdend met deze omstandigheden, de nodige maatregelen heeft getroffen ?

— Ik ben er zeker van.

— Slaap dan op je twee oren, zus, en tracht slapend dit probleem op te lossen : Welke legering van metalen geeft de indruk, zowel uiterlijk als naar gewicht en afmetingen, zuiver platina te zijn ?

Jaak en Marina sloten rustig de ogen. Colonel, de kanarie, die ze hadden meegebracht, wipte op en neer op zijn stokje.

Er verliepen twee uren. De detective was bijna ingesluimerd in zijn diepe zetel. De ademhaling van Jocast en Tiffon-Palamos, die links en rechts van hem zaten, was wellicht een beetje te regelmatig. Plotseling weerklonk een akelige kreet.

— 't Komt uit de kamer van de Ras, zei Colerette terwijl hij overeind sprong.

Met de revolver in de hand liep hij naar de kamer. Op de drempel in de halve duisternis struikelde hij over de een of andere van de hoogwaardigheidsbekleders die van alle zijden kwamen aangerend. De detective baande zich een weg, liep omheen het tochtscherm en sprong naar het bed toe. Lipari Mahonen hield beide handen op zijn keel en zijn ogen puilden uit zijn hoofd.

Met een gevoel alsof hij moest stikken was hij plotseling wakker geworden. Iemand had hem het laken over het hoofd gegooid en probeerde hem daarmee te wurgen. Toen hij gilde en zich uit alle macht weerde, was de aanvaller op de vlucht geslagen. Toen de Ras echter het laken van het hoofd had gekregen, kon hij niemand ontdekken. De kamer was leeg. Op dit ogenblik was Colerette verschenen.

Voor het bed waar hun meester het slachtoffer was geworden van deze snode aanslag, stonden de secretaris en de kamerheer. Ze waren van hun schrik bekomen en maakten de ene buiging na de andere. Jaak en Marina waren door al dat lawaai gewekt en trommelden op de deur van hun kamer.

De detective opende de deur en vroeg :

— Wat willen jullie ? Ik heb geen tijd om me met jullie kinderstreken bezig te houden. Laat mij m'n werk in alle rust en kalmte en zonder onderbreking voortzetten of ik neem jullie nooit meer mee !

Jaak en Marina gaven geen antwoord, doch slopen in het cabinet waar ook Jocast en Momosse waren die opgewonden kreten in hun moedertaal slaakten.

— Ik zal jullie in twee woorden op de hoogte brengen van de nieuwe feiten die zich hebben voorgedaan en waaraan ik het hoofd moet bieden, zei Colerette tot de kinderen. Een onbekende is in de slaapkamer van de Ras geslopen en heeft getracht Zijne Hoogheid te wurgen...

— Vingerafdrukken op de hals ? vroeg Jaak schijnbaar onverschillig.

— Neen, de schurk had de tijd niet...

— Of misschien wenste hij dit niet ! Soms valt men mensen aan met het inzicht hen te doden, soms alleen maar om hen te doen gillen...

— Of zulks enig voordeel biedt, antwoordde Colerette schouderophalend.

— Dat heeft het voordeel verwarring te stichten, iedereen die kant te doen uitlopen om intussen...

Toch draaide de detective zich om en ging naar de kast nog steeds verlicht door het zachte lamplicht en beschermd door de prikkeldraad...

Jaak en Marina floten zacht en Colerette werd rood tot achter de oren : het stalen rolluik was omhoog geschoven en de Platina-Kat was verdwenen !

Voor de eigenliefde van de beroemde detective een pijnlijk moment. Men had hem bij de neus genomen, daaromtrent bestond geen twijfel. De aanslag op de Ras was slechts een voorwendsel geweest om het kostbaar juweel met des te meer zekerheid te kunnen roven. Wie had de detective deze poets gebakken ? Niemand was binnengekomen en geen mens was er buiten gegaan.

— Zeg de Ras niets over de diefstal, zei Colerette. De dief is een grote domoor ! Nadat hij de hand gelegd had op het begeerde voorwerp, moest hij zich vlug uit de voeten maken. Hij behoort tot het huispersoneel en we hebben slechts de keuze tussen Jocast en Momosse. De jongens zullen hem doorgelaten hebben en de man zou met zijn buit in bezwijming gevallen zijn en dat voor eeuwig. Neen maar wat een idioot !

— Misschien heeft hij getracht buiten te geraken en is hem dit niet gelukt, waagde Jaak.

— Denk na vóór je iets zegt ! Waarom zou hij niet gekund hebben ?

De detective duwde tegen de ingangsdeur en stelde vast dat er van buiten een stevig hangslot aan hing...

Hij riep de hoteldirecteur die dadelijk verscheen... aan de andere kant van de deur.

— Gisteravond hebt u toch bevolen de deur langs buiten te sluiten en ze niet te openen voor deze morgen, **wat er ook gebeure !**

— Ik zou dit bevel gegeven hebben ? schreeuwde Colerette verontwaardigd. Hoezo ? Wanneer ? Door wie ?

— Ja, uw neef zei toch dat...

— Dat hebt u prachtig gedaan ! kwam Jaak er vlug tussen. Dank zij deze voorzorgsmaatregelen, is u er zeker van dat niet alleen de dief maar ook het gestolen voorwerp zich nog in dit appartement bevinden ! Hen terugvinden is nu een kinderspel. Werkelijk prachtig in mekaar gestoken !

— Nietwaar ! echode Colerette.

De volgende week :

EEN DOMINO...

SOLDATEN VAN NAPOLEON

TEKST EN TEKENINGEN door JACQUES LAUDY

De Pruisen hebben de slag van Jena verloren. Hassan en Kaddoer raken slaags met Montbidon en een groep Pruisen. Ze moeten vluchten...

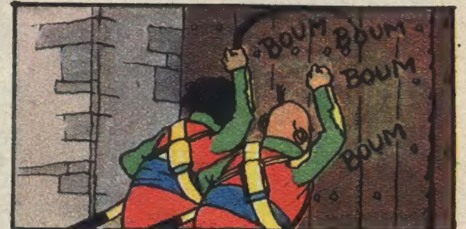
Hassan en Kaddoer vluchten in volle galop...

Montbidon zwaait met zijn sabel.

De dappere Mamelukken houwen Montbidon midden door.

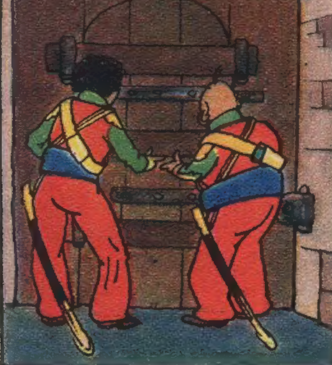
Op dit ogenblik gaat de poort open.

Hassan en Kaddoer gaan binnen...

... en grendelen de zware poort...

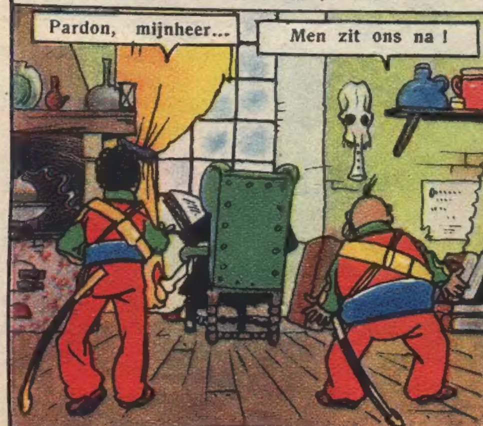

Een geheimzinnige plaats...

In de zetel zit een grijsaard...

De zonderlinge man draait zich om...

(Wordt voortgezet.)

DE MIJNRAMP

DITMAAL sprong Peter wat te laat; de wagonnetjes hadden rees een zekere snelheid. Peter voelde een lichte schok en zijn lamp doofde uit.

— Wat is er gaande ? riep Jack.

— Niets ! Maak je niet boos !

Peter tastte in zijn broekzak en vond zijn briquet. Hij rukte de grendel van de lamp...

— Open je lamp niet, riep Jack op smekende toon alsof hij voelde wat Peter in het schild voerde.

Peter stoeide met de twee mijnwerkers

— Wees niet zo dwaas, mopperde Peter en sloeg meteen zijn briquet aan. Een kleine gele vlam sloeg op, dan plotseling een hevige ontploffing en het geluid van stenen die naar beneden kwamen. De schok van de ontploffing rolde in de mijngangen... Geruime tijd nadien opende Peter de ogen. De galerij had een andere vorm aangenomen en was vol mensen die bedrijvig heen en weer liepen. Peter herkende de ingenieur, de Polen en een reddingsploeg.

— Wat is er gebeurd ? vroeg Peter zwak.

Niemand antwoordde, maar hij voelde dreigende blikken.

— Vreselijk, zuchtte hij. Ik heb een ontploffing veroorzaakt door m'n briquet te ontsteken. De gewelven zijn ingestort en er zijn wellicht slachtoffers...

— Waar is Jack ?

Jack kwam dicht bij Peter staan. Hij was ongedeerd.

— Gelukkig, gelukkig dat je ongedeerd bent, snikte Peter.

— Neen, ik heb niets, maar onze vrienden zijn ingesloten...

— Charlie en Georges ? Men zal hen redden... Men zal hen bevrijden.

— Denk je dat dit zo gemakkelijk is, losbol, snauwde een van de redders woedend. Aan grauwvuur en andere gevaren heb je natuurlijk niet gedacht, hé ! Zeven mensen verkeren thans in levensgevaar en om hen te bereiken zijn er misschien dagen nodig. Heel de galerij is ingezakt en boren kunnen we niet omdat de gang te nauw is. Als we die muur doorgehakt hebben, leven die ongelukkigen misschien niet meer...

— Neen, neen, dat kan niet !

— Het is nu te laat om te huilen. Hou je stil in je hoek in afwachting dat je voor de directie van de mijn moet verschijnen. En wat zul je vertellen aan de vrouwen en de kinderen van je kameraden ? Nietsnut !

Koortsachtig werkte de reddingsploeg. Jack mocht meehelpen, maar Peter werd ter zijde geduwd... Hij verborg zich achter een van de vernielde wagentjes en weende bitter. Hij had goede raad in de wind geslagen en daardoor een ramp veroorzaakt.

— Wat zal moeder zeggen ? Ik zal het land moeten verlaten, want niemand zal nog met me willen te doen hebben...

Hij zag Charlie en Georges voor zich zoals hij ze iedere dag zag in de mijn. 's Middags had hij gelachen en gegekscheerd met hen. Deze avond zullen er, zoals iedere avond, twee kleine meisjes aan de poort staan om hun vader af te halen. Ze zullen wachten, wachten... misschien tevergeefs...

Plotseling voelde Peter op zijn gezicht dat nat was van tranen, een koude tocht. Hij keek op en zag de luchtpijp. — Indien ik eens...

Peter dacht niet langer na, maar hees zich in de nauwe luchtpijp. Eerst geloofde hij te stikken, maar hij dacht aan het gevaar dat de anderen liepen door zijn schuld en kroop in de pijp, die hier en daar bijna ingedrukt was. Zijn handen en knieën bloedden, maar hij wou te allen prijze bij zijn ingesloten vrienden komen of sterven. De luchtpijp liep niet recht naar het ingesloten gedeelte van de mijn. Zware houten beschotten waren er tegen aangedrukt en versperden de weg. Peter rukte ze één na één los en de laatste viel loodzwaar op zijn linkerscheenbeen. De jonge onderdrukte een kreet en siste tussen de opeengeklemde tanden :

— Ik moet er komen.

Eindelijk was de doorgang vrij. Peter's been deed zo'n pijn dat hij nauwelijks meer bewegen kon. Toen hoorde hij een zonderlinge muziek : Charlie die klarinet speelde !

In de volledige duisternis zocht hij tastend een weg naar dat overbekend geluid. Langzaam ging hij naar beneden en kwam terecht tussen de zeven ingesloten kameraden. Peter voelde zich gelukkig en een zwaar pak viel van zijn hart. Door zijn schuld zouden ze omgekomen zijn, maar hij had hen kunnen redden...

— Hierlangs, zei Peter zacht, langs de luchtpijp.

Aan Georges kon hij in twee woorden uitleggen hoe hij bij hen geraakt was, dan viel hij voor de tweede maal bewusteloos. Een half uur later waren ze allen door de pijp gekropen, die intussen door de reddingsploeg verbreed was.

— Dat was kranig, Peter, zei de ingenieur later. We spreken over het gebeuren niet meer en ik ben er van overtuigd dat al je vrienden het daarmee zullen eens zijn.

Hij kroop op handen en voeten...

Toen stapten ze allen zwijgend in de lift die hen terug naar de frisse lucht en de zon bracht...

Het eigenaardig geval van Mijnheer van Meylbeke

Renaat, Christiane en Willem scheepten in met bestemming naar Australië. Een vreselijke storm verrast het schip, dat vergaat. Onze vrienden strandden op de kust van een onbekend land en worden aangevallen door wilden...

Tekst en tekeningen van F. Craenhals

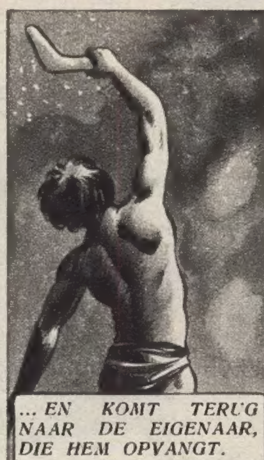

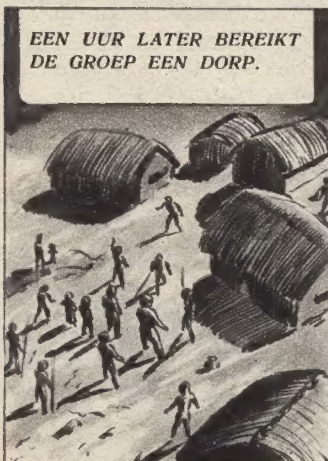

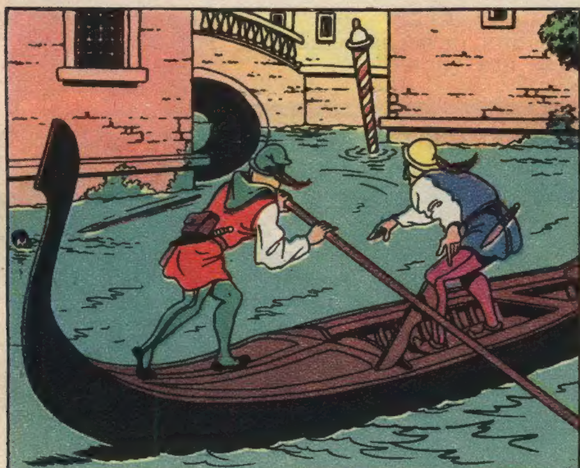

(Wordt voortgezet.)

DE TARTAARSE HELM

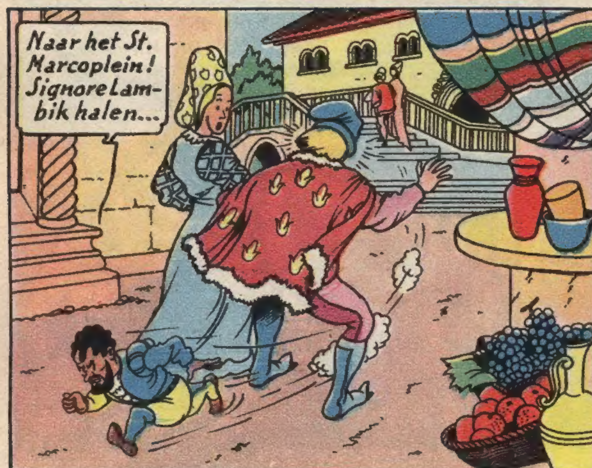
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik, Suske en Wiske zijn in Venetië ontscheept. Capitano Rabakol en Luigi gaan dadelijk naar het paleis van de Doge...

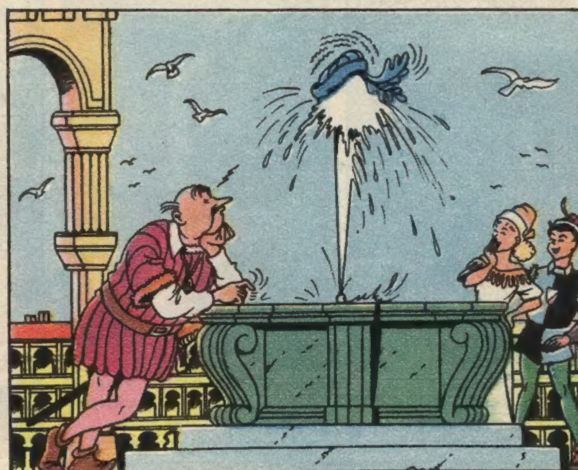

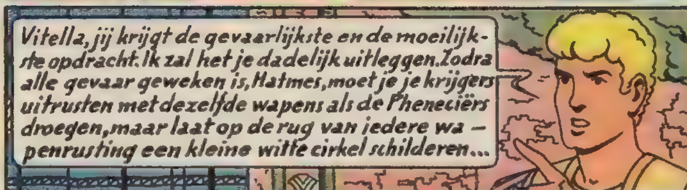

Teksten en tekeningen van J. Martin.

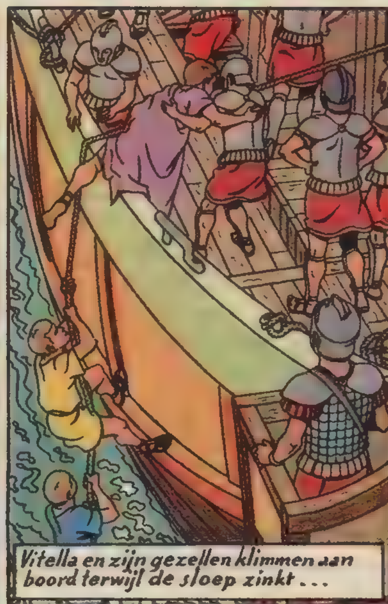

Wordt voortgezet.)

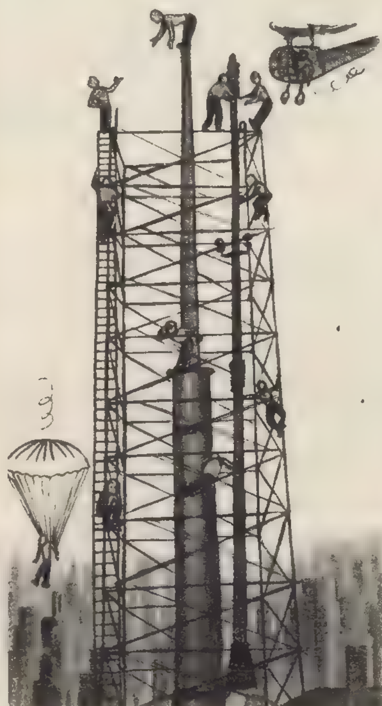
Ze voelen zich veilig

ZE zien er uit als doodgewone stervelingen en niets laat vermoeden dat ze een hoogst gevaarlijk beroep uitoefenen. Ze hebben stalen zenuwen en van duizeligheid nooit last, het zijn de vaklui die de televisie-antennes plaatsen.

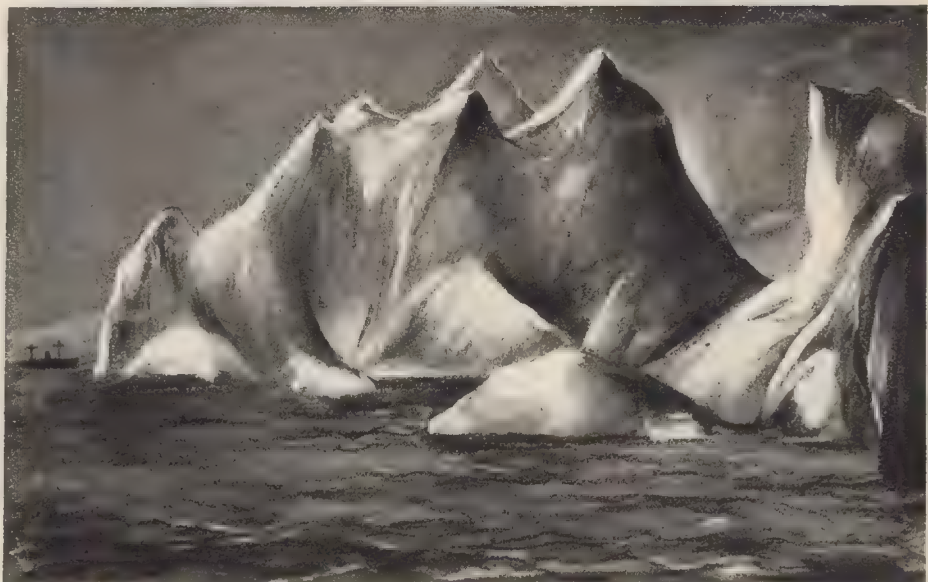
De klaarheid van de beelden op het televisiescherm vermindert, wanneer de golven op hun weg hindernissen ontmoeten. Hoe hoger de antenne, des te beter de ontvangst. Het is daarom dat men thans antennes plaatst op de hoogste gebouwen van de Verenigde Staten. De vaklui, die ze er plaatsen, kruipen soms over smalle balken en hebben niet de minste steun. Een van de moeilijkste werken die deze mensen op te knappen hadden, was het plaatsen van een antenne op de Lincolntoren van Chicago. De top van dit gebouw is zeer spits, in werkelijkheid niets meer dan een schoorsteen, waartegen men opklimmen moet. Om er boven op te geraken maakten de werklieden eerst een stelling van metalen buizen die, van de straat gezien, zo dun waren als zijden draadjes. Ze hadden ook slechts 5 cm diameter en heel de stelling werd door de wind heen en weer geschommeld.

Of het allemaal jonge werklui zijn ? Neen, er zijn er van twintig jaar en er zijn er die de vijftig reeds achter de rug hebben. Slechts de besten worden uitgekozen om dit gevaarlijk bedrijf uit te oefenen. Onhandige en verstrooide arbeiders worden afgewezen, omdat ze niet alleen hun eigen leven, maar ook dat van hun gezellen in gevaar brengen. Ongelukken komen heel zelden voor.

Alles wel beschouwd, zeggen deze vaklui, is er aan ons beroep ook een goe'e kant : wij hoeven niet te vrezen door een auto geradbraakt te worden en door een vliegtuig werden we nog nooit omver geworpen.

KAN MEN HET IJS VAN DE NOORDPOOL DOEN SMELTEN?

MEN denkt er reeds lang aan, maar tot nog toe beschikte men niet over de middelen om aan die grootscheepse onderneming te beginnen. Thans heeft men de atoom- en de waterstofbom m.a.w. de mens kan een zon maken. Zou men nu met de hitte, die deze bommen ontwikkelen, het ijs van de Noordpool voor goed kunnen doen smelten ? Men beweert dat het mogelijk is.

Indien de wateren van de Noordpool voor de scheepvaart vrij zijn, betekent dit, dat men van het ene naar het andere continent kan varen in minder dan de helft van de tijd, die men er thans voor nodig heeft ! Het klimaat van die hopeloos verlaten gebieden zou er radicaal door gewijzigd worden ! Het eeuwige ijs van de Noordpool wordt inderdaad niet gevormd door het klimaat, maar is een overblijfsel van het IJstijdperk. De zonnestralen worden door dit ijs niet opgeslorpt, doch teruggekaatst. Indien men het ijs zou kunnen doen smelten zouden er aan de Noordpool palm- en oranjeappelbomen groeien !

De Russische geleerden hebben steeds veel belangstelling getoond voor het probleem en de Amerikaanse hebben er zich ook reeds mee bezig gehouden, zij het dan ook om een andere reden. De Amerikaan Brown-Auchinclos verklaarde nl. dat, het er niet om gaat het ijs te smelten met het oog op het ontginnen van een uitgestrekt land, maar dat de Noordpool de aarde zal doen springen indien men geen maatregelen treft ! Inderdaad, iedere jaar neemt de ijsvlakte meer toe dan af, en ieder jaar wint de laag aan diepte. De aarde draait om haar as, zoals iedereen weet, maar indien nu het gewicht van de aarde aan de Noordpool steeds zwaarder wordt (ten gevolge van de uitbreiding van het ijs), zal ze haar evenwicht verliezen en, inplaats van rond te draaien, een grote 8 in de ruimte beschrijven. Het gevolg hiervan zou zijn : aardbevingen, overstromingen en andere natuurrampen.

Uiteindelijk zou de aarde haar evenwicht opnieuw vinden, maar de Noordpool zou dan in de omstreken van Stockholm liggen, de basis van de Mont Blanc in de Atlantische Oceaan staan en te Vladivostok zou het zo heet zijn als nu in Senegal.

Dit vooruitzicht is niet erg rooskleurig. Prof. Brown-Auchinclos is echter geen voorstander van de atoombom om het ijs te doen smelten, want deze ontploffing zou aldus de geleerde ook een gevaarlijke nasleep hebben. Het ijs zou zo vlug smelten dat het waterpeil van de Oceanen in korte tijd abnormaal zou stijgen en grote overstromingen veroorzaken. Brown-Auchinclos stelt voor zg. atoom-ovens in het ijs te plaatsen die de ijskorst langzaam zouden doen smelten.

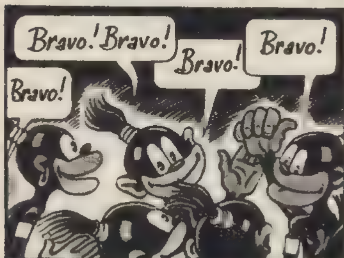
Zover staan de zaken. Het is best mogelijk dat de voorspellingen van prof. Brown-Auchinclos er zullen toe bijdragen het proces te bespoedigen. En wie weet, gaan we binnen afzienbare tijd niet pootje-baden aan de Noordpool in de schaduwen van palmen en olijven ?

Victoria *presenteert*

CHOKO

Het Nikkertje

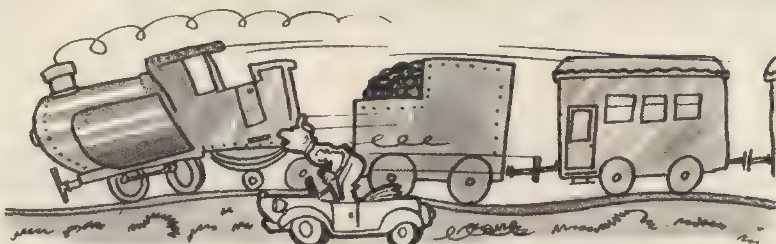

(Wordt voortgezet.)

UIT DE VIER WINDSTREKEN

HET GROOTSTE BOEK

Chin Tin Ku Chin Tu Shu Chi Cheng is de naam van een Chinese encyclopedie welke uit 5.000 delen bestaat en samengesteld en gedrukt werd tussen 1686 en 1726.

VAN EEN MACHINIST DIE ZIJN LOCOMOTIEF VERLOOR!

EEN machinist reed met zijn treintje van Tunis naar Soesa. Onderweg stapte hij af daar hij een dringende boodschap moest doen. De motor zette hij daarvoor niet eens af. De trillingen van de motor deden ongetwijfeld de versnellingen werken want, toen onze machinist weerkeerde, vond hij zijn treintje niet meer. Het was er alleen op uit gegaan. De machinist sprong in een auto, die daar juist voorbij kwam, en volgde zijn trein langs de spoorlijn. Op 60 km. van het vertrekpunt vond hij de spooklocomotief terug, daar was zij op een steile helling buiten adem blijven staan.

EEN NIEUWE CANDIDAAT VOOR DE TITEL VAN DE KLEINSTE WAGEN

EEN autofabriek van Westfalen bracht de kleinste auto op de markt. Het is een décapotable met één cylinder, de afkoeling geschiedt door lucht. Het wagentje kan 200 kg. dragen, verbruikt 2 1/2 liter benzine per 100 km. en heeft een gem. snelheid van 70 km. per uur. De wagen weegt 125 kg., is 2,45 meter lang en 1,16 meter breed.

WAAR ZULLEN WE DE PLAATS BLIJVEN HALEN?

DE bibliothecaris van de Wensey universiteit heeft vastgesteld, dat het aantal boeken in de bibliotheek iedere 16 jaar verdubbelt. Van zijn kant heeft Garret Hardin van het Santa Barbara College berekent, dat in het jaar 2040 de universiteit van Yale over 200 millioen boeken zal beschikken en van 2032 af zullen er 5,5 millioen per jaar bijkomen. Een van de oudste en rijkste bibliotheken is deze van het Congres. Zij is 150 jaar oud en beschikt over 9 millioen boeken. De rekken, waarop deze boeken staan hebben, aan elkaar gezet, een lengte van vier honderd km.!

ALEXANDRE DUMAS

HIJ schreef 100 romans waarvan de meeste 1.000 bladzijden hebben, bovendien 91 toneelwerken waaronder drama's en blijspelen. Zijn tijdgenoten verdachten hem er van al deze boeken niet persoonlijk te schrijven, maar jonge collega's aan het werk te zetten die hun werk onder de naam Dumas publiceerden. Dit is echter niet juist. Dumas schreef zijn boeken wel degelijk zelf. In 1884 verschenen zijn twee beroemdste romans : « De Drie Musketiers » en « De Graaf van Monte Christo ».

DE KONGOLESE PERS

IN Kongo verschijnen er vijf dagbladen waarvan twee te Leopoldstad, twee in Elisabethstad en één in Stanleystad. Te Costermansstad verschijnt om de twee weken een blad evenals te Loeloeaburg en te Stanleystad. Te Costermansstad, Leopoldstad en Oesoemboera verschijnt een weekblad en het Vlaamse tijdschrift « BAND ».

Op 15 Augustus jl. kwam het tweede Vlaams tijdschrift van de pers. In Kongo verschijnen verder 20 tijdschriften of berichtenbladen voor culturele - wetenschappelijke - of rechtskundige belangen, 14 bladen die zich op sociaal en economisch terrein bewegen, 35 publicaties bestemd voor het Europees publiek en 64 uitgaven voor de inheemse bevolking. Tot deze laatste behoren publicaties in 12 verschillende inlandse talen of dialecten.

Welke Kuifje's lezer herinnert zich nog deze enorme vrachtwagen, die tijdens de vacantie aan onze kust vreugde en ontspanning bracht met zijn mooi poppenspel?

Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

Moreau en Barelli worden op een eiland in de Javazee gevangen gehouden. Ze slagen er in te vluchten met een prauw, doch de levensmiddelen worden, na enkele dagen, zeer schaars...

Tekst en tekeningen van Bob DE MOOR

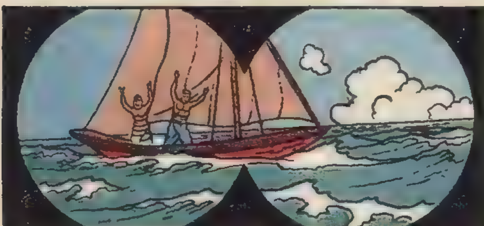

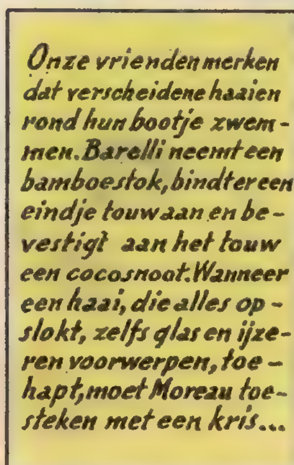

(Wordt voortgezet.)

SPOORWEG- -PIRATEN

De piraten werden ontdekt en ze vluchten met een gestolen-trein. Blake en Tinker worden op de buffers van de locomotief gebonden en zo rijden de bandieten in de richting van Londen. Onze vrienden kunnen zich losmaken...

Dank je, Blake ! Ik zal dadelijk een paar hartige woordjes spreken met die kerels !

Ik geloof dat we een snelheid van honderd vijftig kilometer per uur bereikt hebben !

Hou je vast, Tinker, 't zal er gaan spannen !

Stop onmiddellijk !

Verduiveld ! Ze zijn losgeraakt !

Op het ogenblik, dat Doyle naar de locomotief gaat...

Blake en Tinker !... Daar moet ik een stokje voor steken...

Een gevecht op leven en dood op de trein, die nog steeds in volle vaart rijdt. Net een Amerikaanse gangsterfilm !

Intussen rijdt de sneltrein « Vogel van het Noorden », met een snelheid van 170 kilometer per uur, over dezelfde sporen als de ganstertrein...

Verschillende detectieven staan in de locomotief...

Tracht deze vaart te houden, jongens ! We zullen die rekels spoedig inhalen en dat betekent het einde van de spoorwegpiraten !

(Wordt voortgezet.)

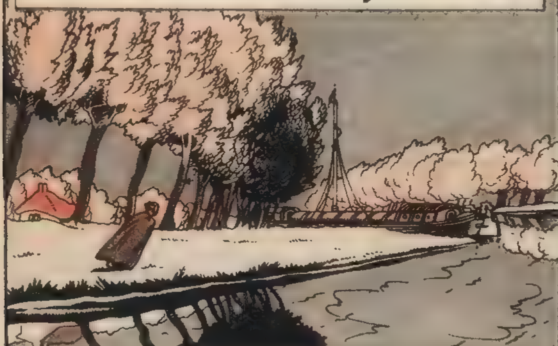

Tijl Uilenspiegel

Nele wordt door twee rakkers voor heksenkind gescholden. Tijl komt haar te hulp en geeft de twee deugnieten een rammeling.

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

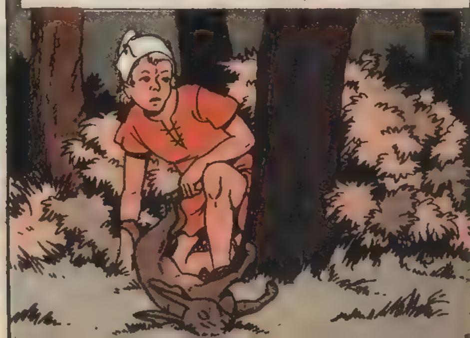

MONSIEUR VINCENT

In Frankrijk woedt de Dertigjarige Oorlog. Vincent en zijn trouwe helpers doen wat ze kunnen om de nood te lenigen. Op zekere dag gaat broeder Mathieu met een som geld naar Nancy...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

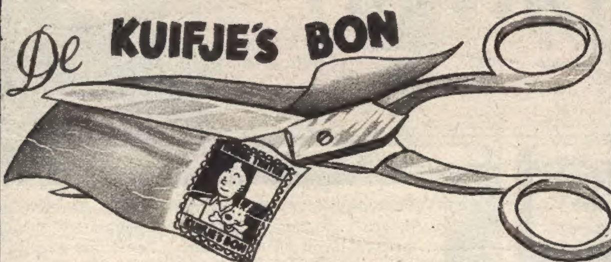

(Wordt voortgezet.)

ONZE KUIFJE'S BON PRIJSVRAAG

ONZE goeie vriend Grenadier Victoria was geweldig in zijn schik met de talrijke antwoorden die hij ontving. Uit die vele originele, prettige en rake slogans nu de allerbeste halen, was vreselijk moeilijk. Ten slotte schifte de jury de antwoorden in drie groepen : EXCELLENT, ZEER GOED en GOED.

De EXCELLENTE krijgen een doos fijne pralines ten geschenke, de ZEER GOEDE een doos lekkere toffees en de GOEDE een reep chocolade.

EN ZIEHIER ENKELE EXCELLENTE INZENDINGEN :

Jong en oud kunt ge maar paaien
met VICTORIA te kraaien!
(Jan Mortelmans, Gent.)

★

Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat,
Bij werk en spel, in huis op straat,
Voor arm en rijk, voor jong en oud,
Voor blank en bruin, in stad of woud :
De beste chocolade... fijn...
zal steeds de VICTORIA zijn!
(Jan Broux, Oostende.)

★

Gaarne eet ik chocola,
Maar liefst VICTORIA!
(Herman Kleynjans, Berchem.)

★

Hoera roept pa : VICTORIA
Wel ja, zegt ma : VICTORIA
Hoera voor ons : De KUIFJE'S BONS!

★

VICTORIA smaakt nog zo fijn
Omdat er Kuifje's bons bij zijn.
(Paul Embrechts, Hoogstraten.)

★

VICTORIA,
zó lekker en zó fijn
kan geen andere chocolade zijn!
(René Aerts, Hoboken.)

★

VICTORIA is gewis,
de beste chocolade die er is!
(Frans Mercier, Oostende.)

★

Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat
Slaat VICTORIA in mijn buikje steeds de maat!
(Edward Goiris, Bornem.)

★

Bij het zien van chocola Victoria
Roepen wij luid : VICTORIA!
(Lodewijk Wiegersma, Breda.)

★

Het beste wat er ter wereld bestaat
dat is VICTORIA chocolaad!
(Daan Meyers, Rotterdam.)

★

Atilla en zijn ruitershorden
aten VICTORIA om sterk te worden!
(Guido Wouters, Berchem.)

★

VICTORIA chocolade moet er altijd zijn,
want zij smaakt toch zo fijn.
(Annie de Visser, Rotterdam.)

★

VICTORIA is een naam
met wereldfaam!
(Elsa Meys, Antwerpen.)

DE VERSTROOIDHEID IS EEN ONGENEESLIJKE KWAAL

HET was snikheet en ik zocht een koel plaatsje op het terras van een of ander gezellig café. Eindelijk vond ik dan een tafeltje waaraan een jonge man zat met een sympathiek gezicht.

— Is deze plaats nog vrij? vroeg ik.

— O ja, ja, natuurlijk, mompelde hij.

Ik dronk langzaam, genietend van het ijskoude bier en keek nu en dan tersluiks naar de jonge man.

— Het leven stelt sommige mensen toch eigenaardige problemen, vindt u niet, mijnheer, zei hij eensklaps.

— Ja, dat zal wel, antwoordde ik een beetje aarzelend, omdat ik niet helemaal begreep wat de jonge man zeggen wou.

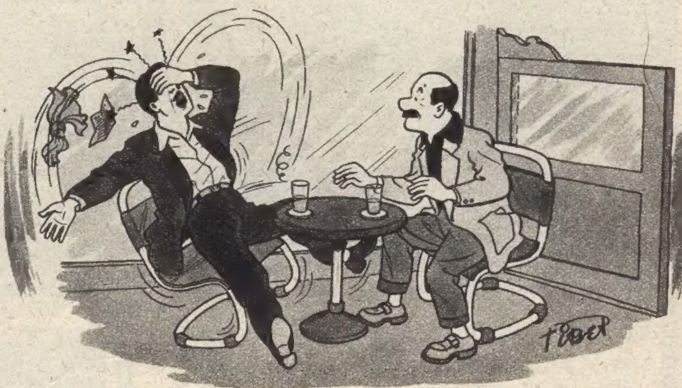
— Ziet u, mijnheer, ik ben de verstrooidste man die er onder de zon loopt en dit heeft voor gevolg, dat ik heel vaak voor onoplosbare problemen sta. Als kind kreeg ik straf op straf om m'n verstrooidheid, en later beleefde ik daardoor het ene ongelukkig avontuur na het andere! Ik laat de kraan van het bad gewoonlijk openstaan en het zijn m'n benedenburen die bij het ontbijt een stortbad krijgen. Ik ben de man die drie weken met vacantie gaat en thuis het licht laat branden en de gaskraan vergeet dicht te draaien. En wat heb ik niet beleefd als soldaat? Ongelooflijk! Rij ik met m'n auto, krijg ik de ene vermaning na de andere en betaal in één jaar meer aan procesverbalen dan heel die auto waard is. Reis ik per trein, stap ik gewoonlijk af in het juiste station, maar m'n spoorkaartje geraakt altijd zoek. In de restaurants aanziet men me voor een dief of een kwibus, want gewoonlijk ontdek ik te laat, dat ik geen rooie duit op zak heb en ik doe zout in m'n koffie en suiker in m'n soep.

De hoeden, de handschoenen, de regenschermen en de koffers die ik reeds verloor... Ach, mijnheer, de Empire State Building is te klein om ze te bergen!

Laatst ging ik naar een bal. M'n smoking zat voortreffelijk, maar ik droeg purperen pantoffels aan de voeten!

— Hebt u nog nooit iets beproefd om die kwaal te genezen?

— Alles, alles heb ik beproefd! Knopen in al m'n zakdoeken, model-notaboekjes in al m'n zakken en een groot, zwart bord voor m'n bed, waarop ik alles schreef wat ik moest doen en wat ik moest onthouden. Laatst heb ik zelfs een natte spons in m'n broekzak gestoken, wanneer ik een bepaald ding absoluut moest afhandelen of niet mocht vergeten... Ja, stel u zoiets voor!

— Uw verstrooidheid is dan wel ongeneeslijk.

— Neen, ik geef de hoop niet op. Weet u wat ik thans doe? Ik schrijf datgene wat belangrijk is op twaalf briefjes, knoop die in twaalf zakdoeken en steek een zakdoek in de linkerbroekzak van de twaalf pakken die ik heb. Kijk, hier heb ik m'n zakdoek waarin zo'n briefje zit...

De jonge man voegde de daad bij het woord en haalde z'n zakdoek uit, knoopte hem los, ontrolde het briefje en las het met de grootste aandacht.

Plotseling sprong hij recht en schreeuwde :

— Verdraaid, verdraaid! Ik moest vandaag om elf uur trouwen!!!...

Grote Prijsvraag vijf jaar Kuifje

REGLEMENT

1. Onze prijsvraag is **gratis** en alle jonge lezers, van welke nationaliteit ook, mogen er aan deelnemen.

2. De deelnemers moeten zes jaar geworden, en niet ouder zijn dan achttien jaar, d.w.z. geboren zijn tussen 1 Januari 1933 en 1 Januari 1946.

3. De prijsvraag bestaat uit vijf vragen. De eerste verschijnt in dit nummer.

4. De oplossingen van de vijf vragen moeten ons **gezamenlijk** toegezonden worden en geschreven zijn op een **formulier**, dat in ons blad zal ingelast worden.

5. Op dit formulier moeten de **vijf deelnemingsbons** geplakt worden, genummerd : 1, 2, 3, 4 en 5.

6. Het ingevuld en ondertekend formulier moet ons toekomen in een gefrankeerde omslag met de vermelding : KUIFJE-BRUSSEL — GROTE PRIJSVRAAG.

7. De omslag mag niets anders bevatten dat dit formulier, dus **geen brieven of andere mededelingen!**

8. De antwoorden worden nagezien en geschift op onze kantoren onder de controle van een deurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.

N. B. — De deelnemers uit het buitenland en de Belgische en Nederlandse kolonies krijgen, voor de inzending van hun antwoord, één maand langer tijd!

DE TWEEDE PROEF

vindt je op de laatste bladzijde.

LIJST VAN DE PRIJZEN

1e prijs : Eén AJAX-fiets « Constellation », uitgerust met negen versnellingen, radio en richtingaanwijzers.

2e prijs : Eén HALLICRAFTERS ECHOFONE-radio, Ex. 104 met vier golflengten, van het huis STAAR.

3e prijs : MULLARD MUS 221-radio, met drie golflengten, van het huis STAAR, 62, Vander Stichelenstraat, Brussel.

4e tot 17e prijs : Veertien **AJAX**-fietsen « HURRICANE ».

18e prijs : Een uurwerk TISSOT-SCOUT met dubbele bodem en schokbreker.

19e en 20e prijs : Twee vierkante **TISSOT** PARE-CHOC.

21e en 22e prijs : Twee rechthoekige uurwerken TISSOT PARE-CHOC.

23e prijs : Een gramofoon STAAR « 3VS ».

24e prijs : Een rond TISSOT-uurwerk met secondenwijzer.

25e en 26e prijs : Twee ronde TISSOT-uurwerken.

27e en 28e prijzen : **Twee** PARKER-vulpennen 51 « Lustraloy ».

29e tot 34e prijs : Zes LILLIPUT-radio's, de revelatie van 1951.

35e tot 38e prijs : Vier STAAR-gramofoons « SMS ».

39e en 40e prijzen : Twee pneumatische matrassen LILO, van het huis « **DE KAMPEERDER** », Koninklijke straat, 169, Brussel.

41e tot 50e prijs : Tien ballen voor korfbal.

51e tot 71e prijs : Een en twintig PARKER-vulpennen « 21 ».

72e tot 91e prijs : Twintig GEVABOX-fotoapparaten, waarvan vijf met zakje, van de firma **GEVAERT**.

92e tot 106e prijs : Vijftien voetballen.

107e tot 126e prijs : Twintig VDO-afstandsmeters.

127e tot 146e prijs : Twintig JOKARI-spelen.

147e tot 151e prijs : Vijf kooktoestellen voor kampeerders van het huis « DE KAMPEERDER ».

152e tot 161e prijs : Tien speciale zaklampen.

162e tot 191e prijs : Dertig CINETTE-filmapparaten met film.

192e tot 211e prijs : Twintig GILLWEL-messen, met hoornen hecht, van het huis « DE KAMPEERDER ».

212e tot 231e prijs : Twintig Zweedse kampeermessen.

232e tot 331e prijs : Honderd pakjes van de firma's : Palmafina, Toselli, Heudebert, Victoria en Materne.

332e tot 431e prijs : Honderd kwartaalabonnementen.

432e tot 481e prijs : Vijftig albums « Het Geheim van de Zwaardvis ».

482e tot 531e prijs : Vijftig albums « Corentin ».

532e tot 551e prijs : Twintig dozen schrijfpapier « KUIFJE » (PELLETIER).

552e tot 575e prijs : Vier en twintig KUIFJE's petten.

576e tot 875e prijs : Driehonderd mooie boeken.

876e tot 1075e prijs : Tweehonderd spelen.

GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG
2

GROTE PRIJSVRAAG

VIJF JAAR KUIFJE

TWEEDE PROEF

De paarden, die jullie hier zien, werden getekend door een van onze tekenaars en ze verschenen allen in ons blad.

Schrijf de naam van de tekenaar naast ieder nummer.

OPGELET !

1. *Knip de deelnemingsbon van de keerzijde van dit blad uit, en bewaar hem zorgvuldig !*
2. *Stuur deze antwoorden niet op maar wacht tot alle proeven beantwoord werden op het formulier, dat hiervoor in ons blad zal ingelast worden !*

OVER EEN PAAR WEKEN VERSCHIJNT HET VERVOLG VAN « HET GEHEIM VAN DE GROTE PYRAMIDE ».